

[Lange.]

radikale Partis Ordfører i Folketinget eller et Handelsblad i København, der har fremsat lignende Betragtninger, kender noget rigtigt til det, de her udtaler sig om. Man maa være klar over, at man retter urimelige og uretfærdige Beskyldninger baade mod Valutacentralen og Erhvervsorganisationerne, som man her har tildelt en Opgave, som overhovedet ingen kan løse.

Jeg ved ikke, om den ærede radikale Ordfører her i Tinget vil tage Sagen paa en anden Maade. Men baade gennem de Udtalelser, det radikale Partis Ordfører og en anden radikal Taler har fremsat i Folketinget, og gennem Udtalelser i det radikale Partis Hovedorgan maa man faa det Indtryk, at Partiet i høj Grad brænder efter Afvikling, og Kritikken af den gældende Ordning er jo paa ingen Maade blid fra dette Partis Side. Jeg kan nævne et Omraade som Kul. Det har været mest udnyttet i det radikale Partis Hovedorgan, men ikke desto mindre har vi ikke, da vi fra det konservative Partis Side stillede Forslag om, at Koks og Cinders, der jo for en større Kreds er mere almindelige Brændselsemner end Kul, skulde føres over paa Frilisten, mærket, at man havde nogen Interesse heraf. I det hele taget er det efter min Mening saadan, at det radikale Parti deltager ivrigt i Kritikken af Ordningen, men naar det kommer til Stykket, leverer man Stemmerne, der skal bruges til at gennemføre den.

Af mine Udtalelser vil det fremgaa, at jeg og mit Parti er meget utilfredse med det foreliggende Forslag, utilfredse med, at Regeringen er utilbøjelig til at gaa ind i en virkelig Afvikling af dette efter vor Mening højst ulykkelige System. Men vi maa naturligvis erkende, at Regeringen har Magten til at gennemføre det foreliggende Forslag uændret, og da mit Parti saaledes maa erkende, at vi under de nuværende Magtforhold ikke har nogen Mulighed for paa afgørende Maade at ændre det foreliggende Forslag, har mine Partifæller i det andet høje Ting gjort et Forsøg paa gennem nogle subsidiære Ændringsforslag at faa gennemført visse Ændringer, der pegede i Retning af Afvikling. Efter min Opfattelse er det Forslag, der blev stillet fra konservativ Side i Folketinget, et overordentlig beskedent Forslag, og det var derfor meget overraskende, at den højtærede Handelsminister i Forbindelse med de Indrømmelser, han havde gjort over for mine Partifæller i Folketinget, kunde sige, at han havde vist vidtgaaende Hensyn, havde

været villig til at gaa med til vidtgaaende Ændringer. Jeg kan i hvert Fald ikke opfatte de Indrømmelser, der var stillet i Udsigt af den højtærede Handelsminister, som saadanne, der paa nogen Maade kunde betegnes som vidtgaaende.

Regeringen har altsaa ikke i Folketinget villet acceptere de Forslag eller imødekomme de Ønsker, som vi fra konservativ Side havde fremsat, men Ministeren erklærede, at han var villig til at tage en Forhandling op i dette høje Ting, og jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi naturligvis er villige til gennem den Udvalgsbehandling, der skal foregaa, at gaa ind i et Arbejde med det Maal at opnaa en Forbedring af det foreliggende Forslag, hvis det kan ske paa en saadan Maade, at det betyder en virkelig begyndende Afvikling af Reguleringsystemet, et Værn mod, at de erhvervsdrivende, som det sker gennem det foreliggende Forslag, helt prisgives den absolutte Vilkaarlighed. Hvis man vil tage Forhandlinger op ud fra disse Synspunkter, der her er vore, vil vi naturligvis være villige til at gaa ind i Udvalget med Ønsket om at naa et Resultat.

Gunnar Fog-Petersen: Hvis jeg efter den Tale, den ærede konservative Ordfører nu har holdt, sagde til ham, at jeg fandt alle hans Betragtninger værdiløse, og at jeg betragtede dette System som en endelig Ordning af Fremtidens Handelsforhold her i Landet, kunde jeg forstaa, at man mente, der var Anledning til at raabe Vagt i Gevær. Men saaledes er de virkelige Forhold ikke. De virkelige Forhold, de jævne og simple Realiteter i denne Sag er, at det erkendes fra alle Sider i dette Ting, at visse regulerende Foranstaltninger er nødvendige, og at Regeringen, som har Ansvaret, er mere forsigtig med at gaa til en hastig Afvikling end de Oppositionspartier, som har den Fordel, som Oppositionen jo altid har, at være mere frit stillet i sine Betragtninger.

De tre Opgaver, der er blevet løst gennem Valutacentralen, er det stadig nødvendigt at løse. Man kan maaske nok sige — og det tror jeg, man kan sige —, at de ikke alle tre i samme Grad er nødvendige i Dag, som de var det, dengang man begyndte, eller i Tiden derefter, men det er stadig nødvendigt at have regulerende Foranstaltninger paa disse Omraader.

Med Hensyn til vor Valuta er der en positiv Bedring i Forholdet, som væsentlig skyldes den forøgede Pris paa vore Eks-